

استادبانک

نمونه سوالات همراه با جواب و

گام به گام کتاب‌های درسی

به طور کامل رایگان در

اپلیکیشن استادبانک

به جمع ده‌ها هزار کاربر اپلیکیشن رایگان استادبانک پیوندید.

[لینک دریافت اپلیکیشن نمونه سوالات استادبانک \(کلیک کنید\)](#)

* برای مشاهده نمونه سوالات دانلود شده به صفحه بعد مراجعه کنید.

۱- اَكْتُبْ آيَاتِ أَوْ أَحَادِيثَ أَوْ آيَاتًا أَوْ أمثالا أَوْ حِكْمًا حَوْلَ أَهَمِّيَّةِ الرَّجَاءِ فِي الْحَيَاةِ.

« پاسخ »

(۱) آیه قرآن: (وَ لَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَاسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) یوسف: ۷۸

ترجمه: و از رحمت خدا ناامید نشوید، زیرا فقط قوم کافر از رحمت خدا ناامید می‌شوند.

(۲) مثل: عَسَى الْبَارِقَةُ لَا تَخْلُفُ. (یضرب فی عدم قطع الرجاء)

ترجمه: امید است که این ابرهای باران‌زا بیارد و خلف وعده نکند. (در ناامیدی بسی امید است).

(۳) حدیث: مَنْ رَجَا شَيْئًا طَلَبَهُ وَ مَنْ خَافَ شَيْئًا هَرَبَ مِنْهُ. (علی (ع))

ترجمه: هرکس به چیزی امید داشته باشد آن را می‌یابد و هرکس از چیزی بترسد از آن فرار می‌کند.

(۴) شهر از عبدالرحمن الخطیب: ما لی سِوَى قرعی لبابک حيلة... فَلِئِنْ رَدَدْتَ فابابِ أقرع.

ترجمه: من به جز زدن در خانه‌ی تو چاره‌ای ندارم پس اگر مرا رد کنی کدام در را بکوبم (تنها چاره و امید من خانه‌ی توست)

(۵) سخنی از ژوزف ادیسون: إذا أردت أن تنجح في حياتك فاجعل المثابرة صديقك الحميم و التجربة مُستشارك الحكيم و الحذر أخاك الأكبر و الرجاء عبقريتك الحارسة.

ترجمه: اگر می‌خواهی که در زندگی‌ات موفق شوی پس صبر و پایداری را دوست صمیمی خود قرار بده و تجربه را (به عنوان) مشاور داناتی قرار بده و هوشیاری (دوراندیشی، احتیاط) را به عنوان برادر بزرگ‌تر خود قرار بده (انتخاب کن) و امیدواری را به عنوان عقل و نبوغ حافظ خود، قرار بده (برگزین).

۲- عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْمُنَاسِبَةَ لِلتَّوْضِيحِ.

(۱) يَسْتَعْمِلُهُ رُكَّابُ الطَّائِرَاتِ وَ السَّيَّارَاتِ لِسَلَامَتِهِمْ. حِزَامُ الْأَمَانِ □ الْمَرْمِيُّ □ الْجَوْزُ □

(۲) مَنْ يَرْسُمُ بِالْقَلَمِ أَشْكَالًا، أَوْ صُورًا، أَوْ خُطُوطًا. الرَّسْمُ □ الرَّسَامُ □ الرَّسُومُ □

(۳) حَالَةٌ مَرْضِيَّةٌ تَرْتَفِعُ فِيهَا حَرَارَةُ الْجَسْمِ. الْحَرْبُ □ الْحَفْلَةُ □ الْحُمَّى □

(۴) مَنْ يَسْتَعْمِلُ فِي مِهْنَةٍ أَوْ صِنَاعَةٍ. الْعَامِلُ □ الْمَعْمَلُ □ الْعَمِيلُ □

(۵) أَلْيَدَانِ وَ الْقَدَمَانِ وَ الرَّأْسُ. الْأَعَاجِيبُ □ الْأَطْرَافُ □ الْجِدْعُ □

« پاسخ »

۳- عَيِّنِ اسْمَ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ وَ خَبِّرْهَا.

- (۱) أَلَا، لَيْسَ الظُّلْمُ باقیاً.
- (۲) يُصْبِحُ الجَوُّ حَارّاً عَدّاً.
- (۳) كَانَ الجُنُودُ واقِفینَ لِلحِرَاسَةِ.
- (۴) صارَ الطَّالِبُ عالِماً بَعْدَ تَخْرُجِهِ مِنَ الجَامِعَةِ.

« یاسخ »

- (۱) أَلَا، لَيْسَ الظُّلْمُ باقیاً.
ترجمه: آگاه باشید، ظلم و ستم ماندگار نیست.
- لَيْسَ: فعل ناقص / الظُّلْمُ: اسم فعل ناقص (لَيْسَ) / باقیاً: خبر فعل ناقص (لَيْسَ)
- (۲) يُصْبِحُ الجَوُّ حَارّاً عَدّاً.
ترجمه: فردا هوا گرم می شود.
- أَصْبَحَ: فعل ناقص / الجَوُّ: اسم فعل ناقص (أَصْبَحَ) / حَارّاً: خبر فعل ناقص (أَصْبَحَ)
- (۳) كَانَ الجُنُودُ واقِفینَ لِلحِرَاسَةِ.
ترجمه: سربازان برای نگهبانی ایستاده بودند.
- كَانَ: فعل ناقص / الجُنُودُ: اسم فعل ناقص (كَانَ) / واقِفینَ: خبر فعل ناقص (كَانَ)
- (۴) صارَ الطَّالِبُ عالِماً بَعْدَ تَخْرُجِهِ مِنَ الجَامِعَةِ.
ترجمه: دانشجو بعد از دانش آموختگی اش از دانشگاه، دانا گردید.
- صارَ: فعل ناقص / الطَّالِبُ: اسم فعل ناقص (صارَ) / عالِماً: خبر فعل ناقص (صارَ)

۴- تَرَجِّمِ الجُمْلَةَ التَّالِيَةَ.

- (۱) سَأَلْتُكَ ذِكْرِيَّاتِ السُّفْرَةِ العِلْمِيَّةِ.
- (۲) كَانَ زُمَّلَائِي يَكْتُبُونَ رَسَائِلَ.

« یاسخ »

- (۱) سَأَلْتُكَ ذِكْرِيَّاتِ السُّفْرَةِ العِلْمِيَّةِ.
ترجمه: خاطرات گردش علمی را خواهم نوشت.
- (۲) كَانَ زُمَّلَائِي يَكْتُبُونَ رَسَائِلَ.
ترجمه: همکلاسی هایم نامه هایی می نوشتند.

۵- ترجم الجمل التاليه.

- (۱) أريد أن أكتب ترجمة النص مستعيناً بالمعجم.
- (۲) نصح الأستاذ طلابه ليكتبوا بخط واضح.
- (۳) كن أكتب شيئاً على الآثار التاريخية.

« پاسخ »

- (۱) أريد أن أكتب ترجمة النص مستعيناً بالمعجم.
ترجمه: می خواهم که با کمک لغت نامه ترجمه ی متن را بنویسم.
- (۲) نصح الأستاذ طلابه ليكتبوا بخط واضح.
ترجمه: استاد دانشجویانش را نصیح کرد تا با خطی آشکار بنویسند.
- (۳) كن أكتب شيئاً على الآثار التاريخية.
ترجمه: بر روی آثار تاریخی چیزی بنویسم.

۶- ترجم الآية و الأحاديث، ثم عین المطلوب منك.

- (۱) أعظمُ البلاءِ انقطاعُ الرجاءِ. الإمامُ عليُّ (ع) (المبتدأُ و الخبرُ)
- (۲) مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ ذَكَتْ لَهُ الصَّعَابُ. الإمامُ عليُّ (ع) (نوعُ الفِعْلِ وَ صيغَتُهُ)

« پاسخ »

- (۱) أعظمُ البلاءِ انقطاعُ الرجاءِ. الإمامُ عليُّ (ع) (المبتدأُ و الخبرُ)
ترجمه: بزرگترین بلا، قطع شدن امید و آرزوست.
أعظمُ: المبتدأُ / انقطاعُ: الخبرُ
- (۲) مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ ذَكَتْ لَهُ الصَّعَابُ. الإمامُ عليُّ (ع) (نوعُ الفِعْلِ وَ صيغَتُهُ)
ترجمه: هرکس به خدا توکل کند سختیها برایش خوار (آسان) می شوند.
تَوَكَّلَ: فعل ماضی، سوم شخص مفرد (مفرد مذكر غائب)
ذَكَتْ: فعل ماضی، سوم شخص مفرد (مفرد مونث غائب)

۷- تَرْجِمِ الْآيَةَ وَ الْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

- (۱) (وَ لَا تَيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يِيَّاسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) يوسُف: ۸۷ (الْجَارَّ وَ الْمَجْرُورَ)
- (۲) لَيْسَ الْحَلِيمُ مَنْ عَجَزَ فَهَجَمَ، وَ إِذَا قَدَرَ انْتَقَمَ، إِنَّمَا الْحَلِيمُ مَنْ إِذَا قَدَرَ عَفَا، وَ كَانَ الْجَلْمُ غَالِبًا عَلَى كُلِّ أَمْرِهِ. الْإِمَامُ عَلِيُّ (ع) (اسْمُ الْفِعْلِ النَّاقِصِ وَ خَبَرُهُ)
- (۳) مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ. الْإِمَامُ الْكَاطِمُ (ع) (اسْمُ التَّفْضِيلِ)

« **پاسخ** »

- (۱) (وَ لَا تَيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يِيَّاسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) يوسُف: ۸۷ (الْجَارَّ وَ الْمَجْرُورَ)
ترجمه: و از رحمت خدا ناامید نشوید، زیرا فقط قوم کافر از رحمت خدا ناامید می‌شوند.
الْجَارَّ وَ الْمَجْرُورَ: مِنْ رُوحِ
- (۲) لَيْسَ الْحَلِيمُ مَنْ عَجَزَ فَهَجَمَ، وَ إِذَا قَدَرَ انْتَقَمَ، إِنَّمَا الْحَلِيمُ مَنْ إِذَا قَدَرَ عَفَا، وَ كَانَ الْجَلْمُ غَالِبًا عَلَى كُلِّ أَمْرِهِ. الْإِمَامُ عَلِيُّ (ع) (اسْمُ الْفِعْلِ النَّاقِصِ وَ خَبَرُهُ)
ترجمه: بردبار کسی نیست که ناتوان شود پس هجوم آورد و هرگاه توانمند شود انتقام بگیرد. تنها بردبار کسی است که هرگاه توانمند شود ببخشد (در گذرد) و بردباری بر هر کارش غالب باشد.
لَيْسَ: فِعْلٌ نَاقِصٌ / الْحَكِيمُ: اسْمُ فِعْلِ نَاقِصٍ (لَيْسَ) / مَنْ: خَبَرُ فِعْلِ نَاقِصٍ (لَيْسَ)
كَانَ: فِعْلٌ نَاقِصٌ / الْجَلْمُ: اسْمُ فِعْلِ نَاقِصٍ (كَانَ) / غَالِبًا: خَبَرُ فِعْلِ نَاقِصٍ (كَانَ)
- (۳) مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ. الْإِمَامُ الْكَاطِمُ (ع) (اسْمُ التَّفْضِيلِ)
ترجمه: هر کس بخواهد قوی‌ترین مردم باشد باید به خدا توکل کند.
اسْمُ التَّفْضِيلِ: أَقْوَى

۸- عَيِّنِ الْجُمْلَةَ الصَّحِيحَةَ وَ غَيْرِ الصَّحِيحَةَ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ. (✓ X)

- (۱) اِرْتِفَاعُ حَرَارَةِ الْجِسْمِ مِنْ عَلَائِمِ الْمَرَضِ:
- (۲) شَمُّ الْقِطِّ أَقْوَى مِنْ شَمِّ الْكَلْبِ:

« **پاسخ** »

- (۱) اِرْتِفَاعُ حَرَارَةِ الْجِسْمِ مِنْ عَلَائِمِ الْمَرَضِ: صَحِيحٌ
ترجمه: بالا رفتن حرارت یا گرمای بدن از نشانه‌های بیماری است.
- (۲) شَمُّ الْقِطِّ أَقْوَى مِنْ شَمِّ الْكَلْبِ: غَلَطٌ
ترجمه: حس بویایی گربه قوی‌تر از حس بویایی سگ است.

۹- عَيْنِ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةَ وَ غَيْرِ الصَّحِيحَةَ حَسَبِ الْحَقِيقَةِ. (✓ X)

- (۱) الطَّبَاشِيرُ مَادَّةٌ بَيْضَاءٌ أَوْ مُلَوَّنَةٌ يُكْتَبُ بِهَا عَلَى السَّبُّورَةِ وَ مِثْلِهَا:
- (۲) الْأَبْكُمْ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَتَكَلَّمَ، وَ مُؤَنَّثُهُ «بِكْمَاءٌ»:
- (۳) الْأَصَمُّ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَرَى، وَ مُؤَنَّثُهُ «صَمَاءٌ»:

« يَاسِخ »

- (۱) الطَّبَاشِيرُ مَادَّةٌ بَيْضَاءٌ أَوْ مُلَوَّنَةٌ يُكْتَبُ بِهَا عَلَى السَّبُّورَةِ وَ مِثْلِهَا: صحيح ترجمه: گچ، ماده‌ای سفید یا رنگی است که با آن روی تخته سیاه و مانند آن نوشته می‌شود.
- (۲) الْأَبْكُمْ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَتَكَلَّمَ، وَ مُؤَنَّثُهُ «بِكْمَاءٌ»: صحيح ترجمه: لال، کسی است که نمی‌تواند صحبت کند و مؤنث آن بکماء است.
- (۳) الْأَصَمُّ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَرَى، وَ مُؤَنَّثُهُ «صَمَاءٌ»: غلط ترجمه: کر، کسی است که نمی‌تواند ببیند و مؤنث آن صمماء است.

۱۰- عَيْنِ اسْمِ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ وَ خَبَرِهَا.

- (۱) لَيْسَ الْكَاذِبُ مُحْتَرَمًا عِنْدَ النَّاسِ.
- (۲) أَلَيْسَ الصَّبْرُ مِفْتَاحَ الْفَرَجِ؟

« يَاسِخ »

- (۱) لَيْسَ الْكَاذِبُ مُحْتَرَمًا عِنْدَ النَّاسِ. ترجمه: شخص دروغگو نزد مردم محترم نیست.
- لَيْسَ: فعل ناقص / الْكَاذِبُ: اسم فعل ناقص (لَيْسَ) / مُحْتَرَمًا: خبر فعل ناقص (لَيْسَ)
- (۲) أَلَيْسَ الصَّبْرُ مِفْتَاحَ الْفَرَجِ؟ ترجمه: آیا صبر کلید گشایش نیست؟
- لَيْسَ: فعل ناقص / الصَّبْرُ: اسم فعل ناقص (لَيْسَ) / مِفْتَاحَ: خبر فعل ناقص (لَيْسَ)

۱۱- عَيِّنِ اسْمَ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ وَ خَبِّرْهَا.

- (۱) كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَسْوَةً حَسَنَةً لِلْعَالَمِينَ.
- (۲) صَارَ كُلُّ مَكَانٍ مَمْلُوءٌ بِالْأَزْهَارِ الْجَمِيلَةِ.
- (۳) أَصْبَحَ الشَّاتِمُ نَادِمًا مِنْ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ.

« **پاسخ** »

(۱) كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَسْوَةً حَسَنَةً لِلْعَالَمِينَ.

ترجمه: فرستاده‌ی خدا الگویی نیکو برای جهانیان بود (است).

کان: فعل ناقص / رسول: اسم فعل ناقص (کان) / أسوة: خبر فعل ناقص (کان)

(۲) صَارَ كُلُّ مَكَانٍ مَمْلُوءٌ بِالْأَزْهَارِ الْجَمِيلَةِ.

ترجمه: هر مکانی (همه جا) پر از شکوفه‌های زیبا شد.

صار: فعل ناقص / كل: اسم فعل ناقص (صار) / مملوء: خبر فعل ناقص (صار)

(۳) أَصْبَحَ الشَّاتِمُ نَادِمًا مِنْ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ.

ترجمه: دشنام‌دهنده از کار زشتش پشیمان شد (گردید)

أصبح: فعل ناقص / الشاتم: اسم فعل ناقص (أصبح) / نادماً: خبر فعل ناقص (أصبح)

۱۲- أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ.

(۱) كَمْ كِتَاباً أَلْفَتْ «هیلین کیلر»؟

(۲) مَا اسْمُ كِتَابِ كَرِيسْتِي براون؟

« **پاسخ** »

(۱) كَمْ كِتَاباً أَلْفَتْ «هیلین کیلر»؟

ترجمه: هلن کلر چند کتاب تألیف کرد؟

پاسخ: ألفت «هیلین کیلر» ثمانية عشر كتاباً: هلن کلر ۱۸ کتاب تألیف کرد.

(۲) مَا اسْمُ كِتَابِ كَرِيسْتِي براون؟

ترجمه: اسم کتاب کریستی براون چیست؟

پاسخ: قَدَمِي الْيُسْرَى: پای چپم.

۱۳- أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ .

- (۱) كَمْ سَنَةً كَانَ عُمَرُ آدَرَ يَزْدِي عِنْدَمَا كَانَ عَامِلًا بَسِيطًا؟
- (۲) أَيُّ مُشْكِلَةٍ قَادِرَةٌ عَلَى هَزِيمَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَى اللَّهِ؟
- (۳) مَتَى أَصْبَحَتْ هِيلِينُ كِيلِرَ مَعْرُوفَةً فِي الْعَالَمِ؟

« يَاسِخ »

(۱) كَمْ سَنَةً كَانَ عُمَرُ آدَرَ يَزْدِي عِنْدَمَا كَانَ عَامِلًا بَسِيطًا؟
؟؟

(۲) أَيُّ مُشْكِلَةٍ قَادِرَةٌ عَلَى هَزِيمَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَى اللَّهِ؟

ترجمه: کدام مشکل قادر به شکست توکل بر خدا هست؟

پاسخ: لا مُشْكِلَةٌ قَادِرَةٌ عَلَى هَزِيمَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَى اللَّهِ: هیچ مشکلی قادر به شکست دادنِ توکل کننده‌ی بر خدا نیست.

(۳) مَتَى أَصْبَحَتْ هِيلِينُ كِيلِرَ مَعْرُوفَةً فِي الْعَالَمِ؟

؟؟

۱۴- عَيْنِ التَّرْجَمَةِ الصَّحِيحَةَ، وَ عَيْنِ الْمَطْلُوبِ مِنْكَ.

(۱) (قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ) هُود: ۴۷
گفت: پروردگارا، من به تو
الف) ... پناه بردم که از تو چیزی بپرسم که به آن علم ندارم.

ب) ... پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که به آن دانشی ندارم.
الاسْمُ النَّكِرَةُ، وَ الْفِعْلُ النَّاقِصُ:

(۲) (... وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا) النَّسَاء: ۳۲

الف) و از خدا بخشش او را بخواهید؛ زیرا خدا به هر چیزی داناست.
ب) و از فضل خدا سؤال کردند، قطعاً خدا به همه چیزها آگاه بود.
الاسْمُ النَّكِرَةُ، وَ الْفِعْلُ النَّاقِصُ:

(۳) (... يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا) النَّبَأ: ۴۰
روزی که
الف) ... آدمی آن‌چه را با دستش پیش فرستاده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: کاش من خاک بودم.

ب) ... مرد آن‌چه را با دستش تقدیم کرده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: من همانند خاک شدم.
الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ، وَ الْفِعْلُ النَّاقِصُ:

(۴) كَانَ الْأَطْفَالُ يَلْعَبُونَ بِالْكَرَةِ عَلَى الشَّاطِئِ وَ بَعْدَ اللَّعِبِ صَارُوا نَشِيطِينَ.

الف) کودکان در کنار ساحل با توپ بازی می‌کردند و پس از بازی با نشاط شدند.
ب) بچه‌ها در کنار ساحل توپ بازی کردند و بعد از بازی پرنشاط، خوشحال هستند.
الْمَجْرُورُ بِحَرْفِ الْجَرِّ، وَ الْمُضَافُ إِلَيْهِ:

(۵) كُنْتُ سَاكِتًا وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً، لِأَنِّي كُنْتُ لَا أَعْرِفُ شَيْئًا عَنِ الْمَوْضُوعِ.

الف) ساکت شدم و کلمه‌ای نمی‌گویم؛ برای این‌که چیزی از موضوع نمی‌دانم.
ب) ساکت بودم و کلمه‌ای نگفتم؛ زیرا چیزی درباره‌ی موضوع نمی‌دانستم.
الْمَفْعُولُ، وَ الْجَارُّ وَ الْمَجْرُورُ:

« پاسخ »

(۱) گزینه ب پاسخ صحیح است.

الاسْمُ النَّكِرَةُ: عِلْمٌ / الْفِعْلُ النَّاقِصُ: لَيْسَ

(۲) گزینه الف پاسخ صحیح است.

الاسْمُ النَّكِرَةُ: كُلٌّ، شَيْءٌ، عَلِيمًا / الْفِعْلُ النَّاقِصُ: كَانَ

(۳) گزینه الف پاسخ صحیح است.

الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ: يَنْظُرُ، يَقُولُ / الْفِعْلُ النَّاقِصُ: كُنْتُ

(۴) گزینه الف پاسخ صحیح است.

الْمَجْرُورُ بِحَرْفِ الْجَرِّ: الْكَرَةُ، الشَّاطِئِ / الْمُضَافُ إِلَيْهِ: اللَّعِبِ

(۵) گزینه ب پاسخ صحیح است.

الْمَفْعُولُ: كَلِمَةً، شَيْئًا / الْجَارُّ وَ الْمَجْرُورُ: عَنِ الْمَوْضُوعِ

۱۵- تَرْجِمِ الْجُمْلَةَ التَّالِيَةَ.

- (۱) أَكْتُبُ بِخَطِّ وَاضِحٍ.
 (۲) سَأَكْتُبُ لَكَ الْإِجَابَةَ.
 (۳) لَنْ أَكْتُبَ جَمَلَةً.
 (۴) قَدْ كُتِبَ عَلَيَّ اللَّوْحُ.
 (۵) أَخَذْتُ كِتَاباً رَأَيْتُهُ.

« **پاسخ** »

- (۱) أَكْتُبُ بِخَطِّ وَاضِحٍ.
 ترجمه: با خطی واضح بنویس.
 (۲) سَأَكْتُبُ لَكَ الْإِجَابَةَ.
 ترجمه: جواب را برایت خواهم نوشت.
 (۳) لَنْ أَكْتُبَ جَمَلَةً.
 ترجمه: جمله‌ای نخواهم نوشت.
 (۴) قَدْ كُتِبَ عَلَيَّ اللَّوْحُ.
 ترجمه: روی تخته نوشته شده است.
 (۵) أَخَذْتُ كِتَاباً رَأَيْتُهُ.
 ترجمه: کتابی را گرفتم که آن را دیده بودم (دیدم).

۱۶- تَرْجِمِ الْجُمْلَةَ التَّالِيَةَ.

- (۱) لَا تَكْتُبْ عَلَيَّ الشَّجَرِ.
 (۲) كَانُوا يَكْتُبُونَ رَسَائِلَ.
 (۳) لَمْ يَكْتُبْ فِيهِ شَيْئاً.
 (۴) مَنْ يَكْتُبُ يَنْجَحُ.
 (۵) يُكْتَبُ مِثْلُ عَلِيِّ الْجِدَارِ.
 (۶) كُنْتُ أَكْتُبُ إِجَابَاتِي.

« **پاسخ** »

- (۱) لَا تَكْتُبْ عَلَيَّ الشَّجَرِ.
 ترجمه: روی درخت ننویس.
 (۲) كَانُوا يَكْتُبُونَ رَسَائِلَ.
 ترجمه: نامه‌هایی می‌نوشتند.
 (۳) لَمْ يَكْتُبْ فِيهِ شَيْئاً.
 ترجمه: در آن چیزی ننوشت. (ننوشته است)
 (۴) مَنْ يَكْتُبُ يَنْجَحُ.
 ترجمه: هرکس بنویسد، موفق می‌شود.
 (۵) يُكْتَبُ مِثْلُ عَلِيِّ الْجِدَارِ.
 ترجمه: ضرب‌المثلی روی دیوار نوشته می‌شود.
 (۶) كُنْتُ أَكْتُبُ إِجَابَاتِي.
 ترجمه: جواب‌هایم را می‌نوشتم.

۱۷- اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: تَرَجِمْ هَذِهِ الْآيَاتِ.

- (۱) لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلْمُتَذَكِّرِينَ (يوسف: ۷)
- (۲) وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا آل عمران: ۱۰۳

« **پاسخ** »

- (۱) لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلْمُتَذَكِّرِينَ (يوسف: ۷)
ترجمه: قطعاً در (داستان) یوسف و برادرانش نشانه‌هایی برای پرسشگران بوده است.
- (۲) وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا آل عمران: ۱۰۳
ترجمه: و نعمت خدا را بر خود یاد کنید، آن‌گاه که دشمنان (یک‌دیگر) بودید، پس او میان دل‌هایتان انس و الفت انداخت، تا به لطف و نعمت او برادران هم شدید.

۱۸- اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: تَرَجِمْ هَذِهِ الْآيَاتِ.

- (۱) وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ (مریم: ۵۵)
- (۲) وَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا (الأنبياء: ۳۴)
- (۳) ... يَقُولُونَ بِآلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ (الأنبياء: ۱۱)

« **پاسخ** »

- (۱) وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ (مریم: ۵۵)
ترجمه: خانواده خود را به نماز و زکات امر می‌کرد (فرمان می‌داد).
- (۲) وَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا (الأنبياء: ۳۴)
ترجمه: به عهد و پیمان وفا کنید قطعاً از عهد و پیمان سوال می‌شود.
- (۳) ... يَقُولُونَ بِآلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ (الأنبياء: ۱۱)
ترجمه: آن‌چه (چیزی) را که در دل‌هایشان نیست با زبان‌هایشان می‌گویند.

۱۹- اِمْلَأِ الْفَرَاغَ:

كُنْتُمْ أُمَّةً أَخْرَجْتُمُ النَّاسَ (خَيْرٌ - خَيْرًا - خَيْرٌ)

« **پاسخ** »

خَيْرٌ (۲۵/۰) - خَيْرٌ «كَانَ» وَ مَنْصُوبٌ

۲۰- صَحِّحِ الْخَطَاءَ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ: كان النهارُ قد مضى.

« **پاسخ** »

النهارُ (اسم كان و مرفوع)

۲۱- أعرب ما أثير اليه بخط . (تذکر: در صورتی که زیر یک عبارت خط کشیده شده نقش مجموع آن را بنویسید.)
و من تكن العلياء همة نفسه
فكن الذي يلقاه فيها محبب

« پاسخ »

العلياء - اسم تكن. همة - خبر تكن. محبب - خبر.

۲۲- املأ الفراغ:

لو اتحد المسلمون لأصبحوا الدنيا. (سادة، سادة، السادة)

« پاسخ »

سادة (خبر فعل ناقصه و منصوب است و چون مضاف است، نباید «ال» یا «تنوين» بگیرد.) (۲۵/۰)

۲۳- علت رفع و نصب «الشجاع» و «فخور» در عنوان متن چیست؟

« پاسخ »

«الشجاع» اسم يكون و «فخوراً» خبر يكون است.

۲۴- چرا عبارت «كان الذبُّ قد وُضِعَ» به شکل ماضی بعید ترجمه شده است؟

« پاسخ »

هرگاه «كان» همراه فعل ماضی بکار رود، با هم به شکل ماضی بعید ترجمه می‌شوند. که گاهی «قد» آورده می‌شود و گاهی خیر.

۲۵- آیا «فخوراً و وحيداً» در «لايكونُ الشجاعُ فخوراً» و «أصبحتُ وحيداً» مفعول به است؟

« پاسخ »

خیر - «فخوراً» خبر «لايكونُ» و «وحيداً» خبر «أصبحتُ» می‌باشد.

۲۶- چرا «يُفخَرُ» به صورت ماضی استمراری ترجمه شده است؟

« پاسخ »

زیرا هرگاه «كان» همراه فعل مضارع آورده شود، به شکل ماضی استمراری ترجمه می‌شود.

به متن زیر توجه کنید و به ۵ سؤال بعدی پاسخ دهید.

«لَا يَكُونُ الشُّجَاعُ فَخُورًا!»

كَانَتْ الْغَابَةُ جَمِيلَةً. وَ كَانَ مَوْقِعُهَا فِي ضَوَاحِي الْمَدِينَةِ. عَزَمَ صَدِيقَانِ أَنْ يَذْهَبَا إِلَيْهَا لِلصَّيْدِ. كَانَ أَحَدُهُمَا يَفْخَرُ بِنَفْسِهِ كَثِيرًا. فَقَالَ لِصَاحِبِهِ: لَا تَتَضَطَّرِبْ! فَالْوُحُوشُ لَا تَقْتَرِبُ مِنَّا حِينَ أَكُونُ مَعَكَ...! حِينَئِذٍ سَمِعَ صَوْتُ دُبٍّ. فَخَافَ وَ تَرَكَ صَاحِبَهُ وَ أَسْرَعَ نَحْوَ شَجَرَةٍ وَ تَسَلَّقَهَا. أَمَّا الثَّانِي لَمَّا شَاهَدَ الدُّبَّ عَلَى مَقْرَبَةٍ مِنْهُ قَالَ فِي نَفْسِهِ: أَصْبَحْتُ الْآنَ وَحِيدًا... وَ لَيْسَ لِلْفِرَارِ مَجَالَ مَادَامَ الدُّبُّ هُنَا! فَتَظَاهَرَ بِالْمَوْتِ. اقْتَرَبَ مِنْهُ الدُّبُّ وَ وَضَعَ أَثْفَهَ قُرْبَ رَأْسِهِ وَ شَمَّهَ... ثُمَّ تَرَكَهُ وَ ذَهَبَ. عِنْدَئِذٍ نَزَلَ صَدِيقُهُ مِنَ الشَّجَرَةِ وَسَأَلَهُ بِخَجَلٍ: لَمَّا كَانَ الدُّبُّ قَدْ وَضَعَ فَمَهُ قُرْبَ أُذُنِكَ؛ فَمَاذَا قَالَ لَكَ؟! فَأَجَابَ: قَالَ لِي: لَا تُعَاشِرْ مَنْ يَفْخَرُ بِنَفْسِهِ! فَلَيْسَتْ الشُّجَاعَةُ بِالْأَقْوَالِ بَلْ بِالْأَعْمَالِ!

شجاع، فخر فروش نمی باشد!

جنگل زیبا بود. مکان آن در حومه‌ی شهر بود. دو دوست تصمیم گرفتند برای شکار به آن جا بروند، یکی از آن دو خیلی به خود فخر و مباهات می کرد، پس به دوستش گفت: نگران مباش! موقعی که من با تو هستم حیوانات وحشی به ما نزدیک نمی شوند...! در این موقع صدای خرسی شنیده شد. او ترسید و دوست خود را رها کرد و به طرف درختی شتافت و از آن بالا رفت. اما دومی هنگامی که خرس را در نزدیکی خود مشاهده کرد با خود گفت: الان تنها شدم... و تا وقتی خرس این جا است مجالی برای گریختن نیست، پس تظاهر به مردن کرد. خرس به او نزدیک شد و بینی خود را نزدیک سر او قرار داد و آن را بوید... سپس او را رها کرد و رفت. در این موقع دوستش از درخت پایین آمد و با خجلت و شرم از او پرسید: وقتی که خرس دهان خود را نزدیک گوش تو قرار داده بود، به تو چه گفت؟! جواب داد: به من گفت با کسی که به خود مباهات می کند معاشرت مکن! چه؛ شجاعت به گفتار نیست! بلکه به کردار است!

۲۷- آیا «الغابة» در آغاز متن و «الشجاعة» در سطر آخر نقش «فاعل» را دارند؟

« پاسخ »

خیر - زیرا دو فعل «كانت» و «كَيْسَتْ» فاعل نیاز ندارند.

۲۸- الرَّجُلُ الَّذِي يَلْقَاكَ مَبْتَسِمًا لَيْسَ النَّفْسِ . (صَغِيرٌ - صَغِيرٌ - صَغِيرٌ)

« پاسخ »

صَغِيرٌ (۰/۲۵) (خبر كَيْسَ و منصوب)

۲۹- اكمل الفراغ مما بين القوسين: العالم و الجاهل سواء. (انَّ - ليس - انَّما)

« پاسخ »

ليس (۰/۲۵) با توجه به معنی جمله باید از لیس استفاده شود. (دانا و نادان یکسان نیستند)

۳۰- اكمل الفراغ: العالم و الجاهل سواء (انَّما - ليس - انَّ)

« پاسخ »

ليس (۰/۲۵) (با توجه به معنی جمله و مرفوع بودن «العالم»)

۳۱- أعرب ما اشير اليه بخط:
و انجينا الذين امنوا و كانوا يتقون.

« **پاسخ** »

نا: فاعل و محلا مرفوع
الذين: مفعول و محلا منصوب
يتقون: خبر كان و محلا منصوب

۳۲- اكمل الفراغات بالكلمات المناسبة:
لا تكُنْ فتكون عاقبتك الندامة (متكاسل - متكاسلا - متكاسل)

« **پاسخ** »

«متكاسلا» صحيح است. خبر كان و منصوب است.

۳۳- اكمل الفراغات بالكلمات المناسبة:
كان الحرب قد اثبتوا بانهم لا يخضعون للذل (مقاتلين - مقاتلون - مقاتلي - مقاتلو)

« **پاسخ** »

«مقاتلو» صحيح است. اسم كان و مرفوع به «واو» است. دقت كنيد كه اسامي جمع مذكر سالم و مثنى هنگام مضاف واقع شدن نونشان حذف می شود.

۳۴- اكمل الفراغات بالكلمات المناسبة:
..... التلميذات يكتبن واجبهن (كن - كان - كانت)

« **پاسخ** »

«كانت» صحيح است. چون فعل غایب است و در ابتدای جمله آمده است و با توجه به مونث بودن «التلميذات» مفرد مونث آمده است.

۳۵- اكمل الفراغات بالكلمات المناسبة:
هرگاه «كان» برای ساختن «ماضي استمراري» بكار رود «خبر فعل ناقصه» از نوع «.....» خواهد بود. مانند

« **پاسخ** »

«فعليه» - كان علي يذهب: علي می رفت.

۳۶- اكمل الفراغاتِ بالكلماتِ المناسبةِ:

هَلِكٌ مِنْ لَيْسَ لَهُ يُرْشِدُهُ (حَكِيمٌ - حَكِيمٌ - حَكِيمًا)

« **يَا سَخ** »

«حَكِيمٌ» صَحِيحٌ اسْت. اسْمٌ مُؤَخَّرٌ لَيْسَ وَ مَرْفُوعٌ اسْت

۳۷- اكمل الفراغاتِ بالكلماتِ المناسبةِ:

..... الشُّعُوبُ الْمُسْتَضْعَفَةُ مَظْلُومَةٌ (كَانَ - كَانَتْ - كَانُوا)

« **يَا سَخ** »

«كَانَتْ» صَحِيحٌ اسْت. بِأُتُوجَّهُ بِهِ جَمْعٌ غَيْرٌ عَاقِلٌ بُوْدُن «الشُّعُوبُ» فَعْلٌ مَفْرُودٌ مُؤَنَّثٌ بِهِ كَارٌ مِي رُود.

۳۸- اِحْدِفِ الْاَفْعَالَ النَّاَقِصَةَ مِنَ الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ.

اَصْبَحَ الْمُؤْمِنُونَ مُنْتَصِرِينَ.

« **يَا سَخ** »

الْمُؤْمِنُونَ مُنْتَصِرُونَ.

۳۹- اِحْدِفِ الْاَفْعَالَ النَّاَقِصَةَ مِنَ الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ.

كَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا.

« **يَا سَخ** »

اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا.

۴۰- اِحْدِفِ الْاَفْعَالَ النَّاَقِصَةَ مِنَ الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ.

« **يَا سَخ** »

انْتُمْ خَيْرُ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ.

۴۱- أدخل «كَانَ» على الجملة التالية و عَيِّرْ ما يلزم:
انتم متكاسلون في عملكم.

« **يَا سِخ** »

كُنْتُمْ	اسم كان
متكاسلين في عملكم.	خبر كان و
	ومجلا
	منصوب به «يا»
	مرفوع

۴۲- أدخل «كَانَ» على الجملة التالية و عَيِّرْ ما يلزم:
هم اشد منكم قوةً.

« **يَا سِخ** »

كانوا	اسم كان
أشد منكم قوةً.	خبر كان
	ومجلا
	ومنصوب
	مرفوع

۴۳- صحح الخطاء في العبارة التالية:

ليس الراحة الأ بعد التعب.

« **يَا سِخ** »

ليس ← كَيْسَتْ - با توجه به مونث بودن الراحة بايد فعل مونث باشد.
الراحة ← الراحة - اسم ليس است و مرفوع.

۴۴- صحح الخطاء في العبارة التالية:

اصبح الامام الخميني (ره) قدوة لجميع المستضعفين.

« **يَا سِخ** »

قدوة ← قدوة - خبر اصبح و منصوب
جميع ← جميع - مجرور به حرف جرّ

۴۵- صحح الخطاء فى العبارة التالية:

و كذلك جعلناكم امة وسطاً لتكونون شهداء على الناس .

« **يا سخ** »

امة ← امة - مفعول به دوم و منصوب

وسطاً ← وسطاً - صفت و منصوب

لتكونون ← لتكونوا - مضارع منصوب به حذف نون

۴۶- صحح الخطاء فى العبارة التالية:

أصبح الاوضاع مناسبة لانتصار المظلومون فى العالم .

« **يا سخ** »

أصبح ← أصبحت - با توجه به جمع غير عاقل بودن «الايضا» فعل بايد مفرد مونث به كار رود.

الايضا ← الاوضاع - اسم اصبح و مرفوع

مناسبة ← مناسبة - خبر اصبح و منصوب

المظلومون ← المظلومين - مضاف اليه و مجرور به «يا»

۴۷- عين اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فى الجملة التالية.

كان الله بكل شىء محيطاً .

« **يا سخ** »

اسم كان: الله - مرفوع

خبر كان: محيطاً - منصوب

نوع خبر: مفرد

۴۸- عين اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فى الجملة التالية.

كان المسلمون اكتسبوا مكانة علمية رفيعة فى القرون الاولى .

« **يا سخ** »

اسم كان: المسلمون - مرفوع به واو

خبر كان: اكتسبوا - محلاً منصوب

نوع خبر: جملة فعلية

٤٩- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالية.
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ.

« **يَا سِخ** »

اسم كان: اسوة - مرفوع (اسم مؤخر)
خبر كان: لكم - محلاً منصوب (خبر مقدم)
نوع خبر: شبه جملة

٥٠- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالية.
اصبح المؤمنون بعيدين عن المنكر.

« **يَا سِخ** »

اسم أصبح: المؤمنون - مرفوع به واو
خبر أصبح: بعيدين - منصوب به «ي»
نوع خبر: مفرد

٥١- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالية.
تكون المؤمنات صابرات عند البلاء.

« **يَا سِخ** »

اسم كان: المؤمنات - مرفوع
خبر كان: صابرات - منصوب به كسره
نوع خبر: مفرد

٥٢- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالية.
اصبحوا ائمة للاخريين.

« **يَا سِخ** »

اسم أصبح: «واو»
خبر أصبح: ائمة - منصوب
نوع خبر: مفرد

۵۳- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالية.
لا تَكُنْ فخوراً.

« **پاسخ** »

اسم كان: انت مستتر
خبر كان: فخوراً - منصوب
نوع خبر: مفرد

۵۴- عین اسم الافعال الناقصة و خبرها و نوع الخبر فی الجملة التالية.
كانت التلميذات يطالعن دروسهنّ.

« **پاسخ** »

اسم كان: التلميذات - مرفوع
خبر كان: يطالعن - محلاً منصوب
نوع خبر: جملة فعلية

۵۵- لتعريب:

انسان شجاع فخر فروش بر دیگران نیست.

« **پاسخ** »

الشجاع لا يكون فخوراً.

۵۶- صحح الاخطاء فی الترجمة:

انتخب المدير شاباً، كانت تجاربه قليلة.
مدير جوانی انتخاب شد که تجربه هایش اندک بود.

« **پاسخ** »

مدير، جوانی را انتخاب کرد که تجربه هایش اندک بود.

۵۷- عین الترجمة الصحيحة:

ليس الاعداء قادرين على أن يسلطوا علينا ماؤمنا متحدين.

- (۱) دشمنان توانایی تسلط یافتن بر ما را ندارند حتی اگر متحد باشند عليه ما
- (۲) دشمنان توانایی ندارند بر ما تسلط پیدا کنند تا هنگامیکه ما متحد باشیم

« **پاسخ** »

عبارت دوم صحیح است.

۵۸- عین الترجمة الصحيحة:

أصبحنا متقدمين حين عملنا بالقرآن.

(۱) وقتی به قرآن عمل کردیم پیشرفت کنندگان بودیم. □ (۲) وقتی به قرآن عمل کردیم پیشرفته شدیم. □

« پاسخ »

عبارت دوم صحیح است.

۵۹- صحح الاخطاء في الترجمة:

أمر أن يُكْتَبَ على جدار المسجد: قَدْ أُسِّسَ هذا المكانُ بأمر بهلول.

دستور نوشته شدن بر دیوار مسجد را داد: این مکان به امر بهلول ایجاد می شود.

« پاسخ »

دستور داد بر دیوار مسجد نوشته شود: این مکان به امر بهلول ایجاد شده است.

۶۰- عین الترجمة الصحيحة:

الشهيد يُرْزَقُ عند ربه.

(۱) شهید نزد پروردگارش روزی می خورد □ (۲) شهید نزد پروردگار خود روزی داده می شود □

« پاسخ »

عبارت دوم درست است. «يُرْزَقُ» فعل مجهول است و به صورت «روزی داده می شود» ترجمه می شود.

۶۱- ترجم العبارة التالية بالفارسية بعبارات مألوفة:

حين حُرِّكَ الجرسُ أسرعَ صاحب البيت نحو الباب

« پاسخ »

هنگامی که زنگ حرکت داده شد صاحب خانه به سوی در شتافت.

۶۲- ترجم العبارة التالية بالفارسية بعبارات مألوفة:

أيها المكّار! لقد أثلفَ مالي و حرّمتُ من ثَمرةِ عملي و الناس يتحدّثون عنك

« پاسخ »

ای فریبکار! مالم تلف شده است و از نتیجه‌ی کارم محروم شدم و مردم درباره‌ی تو سخن می گویند.

۶۳- ترجم العبارة التالية الى الفارسية بعبارات مألوفة: «ليس من يقطع طرقاتاً بطلاً/ أنما من يتقى الله البطل.»

« پاسخ »

کسی که راهزنی می کند قهرمان نیست / منحصرأ کسی که تقوای الهی پیشه کند قهرمان است.

۶۴- انتخبِ الترجمة الصحيحة: «حركة الارض ليست مخفية على أحد في عصرنا»
(حرکت زمین در زمان ما بر کسی پنهان نیست - در زمان ما حرکت زمین را کسی مخفی نمی کند.)

« **پاسخ** »

ترجمه‌ی اول صحیح است.

۶۵- در جملات زیر «اسم کان» و «خبر کان» را مشخص کنید.
الف- کان الابن صادقاً
ب- کان علماء الغرب مستخرجی کتب المسلمین
ج- التلاميذ يکونون ناجحين
د- لا تکن کاذباً

« **پاسخ** »

الف) اسم کان: الابن - مرفوع
ب) اسم کان: علماء - مرفوع
ج) اسم کان: «و» - محلاً مرفوع
د) اسم کان: انت مستتر
خبر کان: صادقاً - منصوب
خبر کان: مستخرجی - منصوب به «یا»
خبر کان: ناجحين - منصوب به «یا»
خبر کان: کاذباً - منصوب

۶۶- کدام مورد درست است؟ علت رد هر گزینه را بیان کنید.
الف- ليس التلميذ مجداً ب- کستم کاذبون
ج- کان عندنا خيرٌ د- يكون التلميذ ناجحون

« **پاسخ** »

الف - نادرست است. «ليس التلميذ مجداً» صحیح است.
ب - نادرست است. «لستم کاذبين» صحیح است.
ج - صحیح است.
د - «يكون التلميذ ناجح» - یا «يكون التلاميذ ناجحين» صحیح هستند.

۶۷- جمله‌ی «انت تلميذ ناجح» را با فعل ناقصه‌ی «کان» بازنویسی کنید.

« **پاسخ** »

«كنت تلميذاً ناجحاً»

۶۸- أذكر اعراب كلمة «خير» في العبارة التالية:

«و لو آمن أهل الكتاب لكان خيراً لهم»

« **پاسخ** »

«خيراً» خبر برای فعل ناقص «کان» می باشد.

معنی: «اگر اهل کتاب ایمان آورده بودند (می آورند)، یقیناً برایشان بهتر بود.»

۶۹- امثلاً الفراع بما یناسبه من الكلمات:

خوان

خواناً
«ان الله لا یحب من كان اثیماً»

« **یا سخ** »

خواناً

۷۰- صحح الاخطاء التالية مع ذکر السبب:

الشکل الصحيح

عدد الاخطاء

لیس العز أن یكثر مالک.

« **یا سخ** »

عدد الاخطاء: ۱

العز ← العز

۷۱- صحح الأخطاء مع بیان السبب:

لیس الاعداء قادرون علی هزیمتنا.

« **یا سخ** »

الاعداء ← الاعداء: اسم لیس است و مرفوع.

قادرون ← قادرین: خبر لیس است و منصوب به «یا»

۷۲- با انتخاب فعل ناقصه مناسب آیه زیر را کامل کنید:

«أ..... الله بأحكم الحاکمین» (التین / ۸)

آیا خدا داورترین همهی داوران نیست؟!

« **یا سخ** »

«لیس»

۷۳- با انتخاب فعل ناقصه مناسب آیه زیر را کامل کنید:

«و..... للخائنین خصیماً» (النساء / ۱۰۵)

و طرفدار خیانتکاران مباش!

« **یا سخ** »

لا تکتن

۷۴- با انتخاب فعل ناقصه مناسب آیه زیر را کامل کنید:

«فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ ف..... فِي دَارِهِمْ جَائِمِينَ» (الاعراف / ۷۸) **أَصْبَحُوا** **لَيْسُوا**
پس زلزله آنها را در بر گرفت تا آن که همه در خانه های خود از پای درآمدند.

« **بِاسْخ** »

أصبحوا

۷۵- اخذِ الافعالِ الناقصةِ مِنَ الجملِ التاليةِ و عَيِّرْ ما يَلْزِمُ تَغْيِيرُهُ:
أصبحنا أحراراً بعدَ ثورتنا الاسلاميّة.

« **بِاسْخ** »

نحنُ أحرارٌ بعدَ ثورتنا الاسلاميّة.

۷۶- اخذِ الافعالِ الناقصةِ مِنَ الجملِ التاليةِ و عَيِّرْ ما يَلْزِمُ تَغْيِيرُهُ:
صارَ الأغنياءُ يُساعدونَ الفقراءَ.

« **بِاسْخ** »

الأغنياءُ يساعدونَ الفقراءَ.

۷۷- اخذِ الافعالِ الناقصةِ مِنَ الجملِ التاليةِ و عَيِّرْ ما يَلْزِمُ تَغْيِيرُهُ:
صارَ البوصيريّ معروفاً بقصيدته «البردة».

« **بِاسْخ** »

البوصيريّ معروفٌ بقصيدته «البردة»

۷۸- اُكْتُبْ إعرابَ الكلماتِ التي أُشيرَ إليها بخطّينِ و التحليلَ الصّرفيّ للكلماتِ التي أُشيرَ إليها بخطّ واحدٍ:
كَانَ الطَّالِبُ قَدْ كَتَبَ آيَةَ كَرِيمَةً عَلَى اللُّوحِ.

« **بِاسْخ** »

الطالب: اسم كان و مرفوع

اللوّح: مجرور به حرف الجرّ

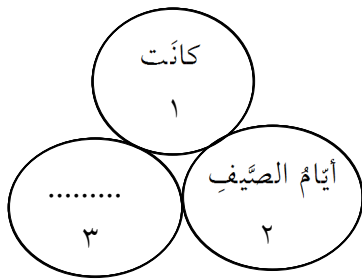
كُتِبَ: فعل ماضى، للغائب، مجرد ثلاثى، معلوم، متعدد، مبنى على الفتح.

۷۹- اُكْمِلِ الْوُرُودَ:

۱- حَاراً

۲- حَارَةً

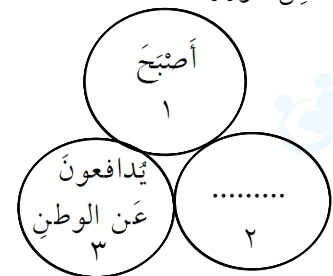
۳- حَارَةٌ

« **يَا سَخ** »

«حَارَةٌ» صحيح است.

۸۰- اُكْمِلِ الْوُرُودَ:

۱- الْمُجَاهِدِينَ

۲- الْمُجَاهِدَانِ

۳- الْمُجَاهِدُونَ

« **يَا سَخ** »

«المجاهدون» صحيح است.

۸۱- اِنتَخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ:

الف) الْعَدْرُ كَيْسَتْ صِفَةً مَحْمُودَةً.

ب) كَيْسَ الْعَدْرُ صِفَةً مَحْمُودَةً.

« **يَا سَخ** »

«ب» صحيح است. در الف لَيْسَتْ باید به كَيْسَ تبدیل شود.

۸۲- اِنتَخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ:

الف) أَصْبَحَتِ الْعَصَافِيرُ تُعْرَدُ.

ب) أَصْبَحَتِ الْعَصَافِيرُ تُعْرَدُ.

« **يَا سَخ** »

«ب» صحيح است. در الف الْعَصَافِيرُ باید به الْعَصَافِيرُ تبدیل شود. (اسم أصبح است و مرفوع)

۸۳- اِنتَخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ:

- الف) كَانَ التَّلْمِيذُ يُطَالِعُ تَحْتَ الشَّجَرَةِ.
ب) التَّلْمِيذُ كَانَ تُطَالِعُ تَحْتَ الشَّجَرَةِ.

« **يَا سِخ** »

الف صحیح است. در گزینه‌ی «ب» باید تطالع به يطالع تبدیل شود.

۸۴- اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ وَ تَرْجِمْهُ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ ثُمَّ اَعْرِبْ مَا اشِير إِلَيْهِ بِخَطِّ:

ذِكْرُ الْجَبَابِرَةِ

كان المنصور ذات يوم يتحدّث مع الامام الصادق (ع) بكُلِّ اجلالٍ و احترام، فَحَطَّتْ ذُبَابَةٌ عَلَى وَجْهِ الْمَنْصُورِ وَأَنْفِهِ، فَطَرَدَهَا، وَلَكِنَّهَا رَجَعَتْ مَرَّةً ثَانِيَةً وَ ثَالِثَةً... حَتَّى ضَجِرَ مِنْهَا فَقَالَ:

لِمَ خَلَقَ اللَّهُ الذُّبَابَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؟

فَقَالَ الصَّادِقُ (ع): لِيُذِلَّ بِهِ أَنْوَفَ الْجَبَابِرَةِ!

فَعَضِبَ الْمَنْصُورُ بِشِدَّةٍ وَ تَغَيَّرَ لَوْنُهُ وَلَكِنَّهُ سَكَتَ وَكَمْ يَتَكَلَّمُ بِشَيْءٍ!

« **يَا سِخ** »

خواری زورگویان

روزی منصور با تمام شکوه و احترام با امام صادق (ع) گفتگو می‌کرد. پس مگسی بر روی صورت منصور و بینی او نشست. پس او آن را دور کرد ولی آن برای بار دوم و سوم... بازگشت تا اینکه او از آن مگس بیزار شد و گفت: ای ابا عبدالله چرا خدا مگس را خلق کرد؟ پس امام صادق (ع) فرمود: تا به وسیله‌ی آن بینی گردنکشان را خوار کند. سپس منصور به شدت عصبانی شد و رنگش تغییر کرد ولی ساکت شد و چیزی نگفت.

المنصور ← اسم کان و مرفوع

يتحدّث ← خبر کان و محلاً منصوب

ذبابَةٌ ← فاعل و مرفوع «ها» در «طردها» ← مفعول و منصوب محلاً

الذباب ← مفعول و منصوب

المنصور ← فاعل و مرفوع.

۸۵- اِحْدِفِ الْأَفْعَالَ النَّاقِصَةَ مِنَ الْجُمْلِ التَّالِيَةِ ثُمَّ اشِرْ إِلَى التَّغْيِيرِ الَّذِي حَصَلَ فِي الْأَعْرَابِ وَ الْمَعْنَى:

كَانَتِ الْأُمَّةُ الْإِسْلَامِيَّةُ مُتَّحِدَةً.

« **يَا سِخ** »

الامة الاسلاميه متحدة.

الامة: مبتدا و مرفوع / متحدة: خبر و مرفوع

امت اسلامي متحد است.